PUSKISTA-
HUUTELIJA

numero 2 • 2020

TYÖLLISYYS JA TALOUSKESKUSTELU HAKOTEILLÄ

Pääministeri Sipilän hallituksen tavoite oli nostaa työllisyysasteen trendi 72 prosenttiin. Tavoitetta pidettiin hyvin vaikeana mutta siihen päästiin marraskuussa 2018. Nyt haasteellinen tavoite on 75. En usko, että edes 75 prosenttia työllisyysasteena riittää talouden tasapainottamiseen ja kestävyysvajeen oikaisuun. Työllisyysasteen trendi voi nousta myös, koska työmarkkinat jaetaan entistä pienemmän joukon kesken ikäluokassa 15-64 vuotiaat, missä väki vähenee jatkuvasti.
Hallitus on rakentanut budjettinsa työllisyyden kasvun varaan. Mikäli työllisyys kasvaa, syntyy verotuloja, joilla rahoitetaan yhä lisääntyvät palvelut. Jos verotulot eivät kasva työllisyyden kautta, niin seuraava keino hallituksella on verojen kiristys, uusien verotettavien tahojen löytäminen. Heillä on outo tarve, suorastaan intohimo hakea ratkaisua tasaamalla tuloeroja. Mikään talousoppi ei tue ajatusta, että elintaso kohenee tasaamalla. Elintaso on noussut aina vain tekemällä. Tekemään on puolestaan innostettu kannustamalla. Yhteiskunnassa tarvitsee olla omaisuutta kasvattavaa menestystä, että syntyy työtä. Tämä sama peruste koskee niin työntekijöitä, kuin yrittäjiä. Poliitikkojen taluttama verokarhu pyrkii lisääntyvässä määrin kopsuttamaan ihmisten työllä ja ahkeruudella ansaitseman varallisuuden pesää. Henkilön ahkeruus ja omaisuuden kasvu yritetään tyrehdyttää.
Hallituksessa työllisyysasteen kasvun keinot on keskittynyt TE-keskusten resursseihin ja mitä ihmeellisimpiin projekteihin kuntien ja valtion organisoimista työllisyyskokeiluista. Varmaan hyviä asioita työttömälle mutta ei kestävän työllisyyden kannalta mitään merkitystä. Jaetaan tonni yrittäjälle, jotta tämä ottaisi jonkun töihin. Rahan jakaminen ei ole sitä uudistusta, mitä valtiolta odotetaan. Oikeat työpaikat syntyvät yrityksiin ja yrittäjä työllistää ainoastaan, kun sillä on työtä ja rahaa maksaa palkkaa. Pieni Suomi elää edelleen viennistä. Kun vienti vetää, teollisuus tarvitsee työvoimaa ja alihankintayritykset pärjäävät. Syntyy oikeita työpaikkoja. Se synnyttää voimaa sisämarkkinoihin, kulutukseen ja palveluiden käyttöön.
Vuosibudjetin kannalta olisi varmaan haastavaa mutta kansantalous kiittäisi, kun yritysten kilpailukykyyn oikeasti panostettaisiin verotus- ja työreformilla. Ellei hallitus (ay-liikkeeseen usko on mennyt) oikeasti reformoi isolla kädellä kilpailukykyä, tulee tässä maassa pää vetävän käteen. Ainoaksi vaihtoehdoksi jää tuleville (nykyinen ei siihen pysty) hallituksille iso julkisentalouden pöllytys, joka tosin olisi pitänyt jo tehdä. Ei yhteiskunta voi toimia, missä 1/3 osa tekee töitä ja 2/3 osaa on työmarkkinoiden ulkopuolella. Kun lisäksi työtätekevistä lähes 30 % työskentelee julkisella sektorilla, niin ongelmat ovat kaikkien ymmärrettävissä. Julkinen sektori on niin pulskassa kunnossa, että tulevista koulun penkiltä valmistuvista pienistä ikäluokista 2/3 osaa pitäisi mennä valtiolle, kuntiin ja kuntayhtymiin, että kaikki nykyiset henkilötyövuodet saadaan täytettyä. 1/3 osa sijoittuisi yksityiselle keräämään veroja näiden 2/3 osan palkkoihin. Tämä ei toimi mutta se ei poliitikkoja kiinnosta. Julkiselta puolelta jää lähivuosina 170.000 henkilöä eläkkeelle. Hyödyntäkää tämä mahdollisuus ja siirtäkää organisaatiot ja rakenteet 2020 luvulle – myös kunnissa. Kun julkisesta hallinnosta

OMA ETU KULLAN KALLIS

Oma etu – Reippaan etu – puolueen etu – äänestäjien etu. Jotenkin näillä sanoilla lähestyi kovasti arvostamani, edesmennyt Pentti Baby Rantanen kuvaillessaan humoristisesti poliittista agendaansa. No ”Babyn” tunteneet ymmärsivät, että siinä oli iso osa huumoria. Mutta ei niin, että ei osa tottakin. Politiikkaan mukaan lähtee ainakin kolmenlaisia ihmisiä. On niitä, jotka innostuvat ehdokkuudesta kyläkoulun säilyttämisen vuoksi, oman urheiluseuran harrastusmahdollisuuksien parantamiseksi tai vaikka tielinjausta vastustamaan. Toinen tulee mukaan täynnä idealismia laittamaan kaikki asiat kuntoon nyt ja heti. Kolmas on kasvanut ehkä jo poliittisten nuorisojärjestöjen kautta ”sisään” ja haluaa jatkaa poliittista harrastusta. Totuus on kuitenkin se, että suurimmalla osalla poliitikoista kantaa sisällään erikokoista narsismin ja vallan halun siementä. He, joille näitä siemeniä ei ole, niihin ne istutetaan. Merkki siitä keneen ne ei juurru on se, että he jäävät nopeasti pois. Miksi? Siksi, että politiikassa ei pärjää ja pienikin motivaatio katoaa, jos et halua valtaa ja tavoittele ”sisäpiiriä” Vaalien pelko on normaali poliitikon ohjenuora päätöksissä tai lähinnä päättämättömyydessä, koska lopulta politiikkaa tehdään omaksi menestykseksi. Pitkään mukana olleet tulevat sokeiksi ympäröivään elämään. He oppivat ajattelemaan, kuten kunnantaloilla ajatellaan ja toimitaan, he oppivat nauttimaan

KEVÄT ASKAREET VAUHDISSA

Pidämme harrastuksena ja osittain omavaraisuuteen pyrkien pientä maatilaa täällä Salonsaaressa. Siihen kuuluu vadelmien, pensasmustikoiden, mansikoiden ja juuresten viljely sekä kasvutunnelleissa, että avomaalla. Kalastuksessa on joutunut pitämään taukoa kolmen kuukauden ajan, koska Päijänne on jäätynyt kolme kertaa ja päästänyt jäät kaksi kertaa. Jää ei ole meidän vesillä vahvistunut kertaakaan yli 10 cm. Nyt odotan, että jäät jopa voisi lähteä uudestaan maaliskuun aikana. Ranta on jo auki ja olemassa oleva jää kovasti haurasta. Kevät on ollut perinteisesti hyvää kalastusaikaa.

Kasvutunneleissa pensasmustikat ovat jo lehdistä silmuilla ja oudointa oli se, että Tammikuun lopun leudoilla myös vadelmista osa ulkona teki silmua. Onneksi ei auennut, koska silloin myöhemmät pakkaset olisi tehnyt tuhoa. Viime viikolla laitoin itämään tomaatit, paprikat ja maissit. Viikonloppuna otan varhaisperunat itämästä käyttöön ja ensimmäiset siemenperunat laitetaan maahan, ei tosin ulos. Isompi kylvö perunoiden osalta on edessä tunneleihin jo ensi viikolla ja ulos keleistä riippuen Huhtikuulla puolen kuun tienoissa. Kevään kylvöjä helpottaa ja nopeuttaa se, että maa ei juuri ole päässyt routaan koko talven aikana.

Kevät näkyy muutenkin luonnossa. Joutsenet ovat